

Úřední věstník

Evropské unie

L 306

České vydání

Právní předpisy

Ročník 62

27. listopadu 2019

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí Nařízení Komise (EU) 2019/1953 ze dne 25. listopadu 2019 o úhradě prostředků přenášených z rozpočtového roku 2019 v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013** 1

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2019/1954 ze dne 18. listopadu 2019 o postoji, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování rozhodců** 5
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2019/1955 ze dne 21. listopadu 2019 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Generální radě Světové obchodní organizace k přijetí rozhodnutí o přezkumu Ujednání o pravidlech správy celních kvót pro zemědělské produkty** 20
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1956 ze dne 26. listopadu 2019 o harmonizovaných normách pro elektrická zařízení určená pro používání v určitých mezích napětí vypracovaných na podporu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU** 26
- ★ **Prováděcí Rozhodnutí Komise 2019/1957 ze dne 25. listopadu 2019 o posouzení provedeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1139, pokud jde o výjimku z některých základních požadavků stanovených v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 923/2012 udělenou Spojeným královstvím (oznámeno pod číslem C(2019) 8345) ⁽¹⁾** 35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předcházejí jim hvězdička.

★ Prováděcí Rozhodnutí Komise (EU) 2019/1958 ze dne 25. listopadu 2019 o odchylce od vzájemného uznávání povolení biocidního přípravku obsahujícího kyanovodík navržené Polskem v souladu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (oznámeno pod číslem C(2019) 8346)	38
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1959 ze dne 26. listopadu 2019 o neschválení hydrogenfosforečnanu stříbrno-sodno-zirkoničitého jako stávající účinné látky pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7 ⁽¹⁾	40
★ Prováděcí Rozhodnutí Komise (EU) 2019/1960 ze dne 26. listopadu 2019 o neschválení stříbrného zeolitu jako stávající účinné látky pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7 ⁽¹⁾ ...	42

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/1953

ze dne 25. listopadu 2019

**o úhradě prostředků přenášných z rozpočtového roku 2019 v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení
Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 6 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem zemědělských fondů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 12 odst. 2 prvním pododstavcem písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁾ mohou být prostředky nepřidělené na závazky týkající se opatření financovaných Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1306/2013 přeneseny do následujícího rozpočtového roku. Toto přenesení je omezeno na 2 % původních prostředků schválených Evropským parlamentem a Radou a na částku úpravy přímých plateb podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽³⁾ provedenou v předchozím rozpočtovém roce.
- (2) V souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013 členské státy odchýlně od čl. 12 odst. 2 třetího pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 2018/1046 uhradí přenášené prostředky podle čl. 12 odst. 2 prvního pododstavce písm. d) nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 konečným příjemcům, kteří podléhají míře úpravy v rozpočtovém roce, do něž jsou prostředky přenášeny. Tato úhrada se vztahuje pouze na konečné příjemce v těch členských státech, v nichž se v předchozím rozpočtovém roce uplatnil mechanismus finanční kázně ⁽⁴⁾.
- (3) Při stanovování výše přenášných prostředků, jež se mají vyplátit, se v souladu s čl. 26 odst. 7 nařízení (EU) č. 1306/2013 musí zohlednit částky na rezervu pro případ krizí v odvětví zemědělství uvedenou v článku 25 uvedeného nařízení, které nebyly do konce rozpočtového roku uvolněny na krizová opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ V souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 se mechanismus finanční kázně v rozpočtovém roce 2019 nepoužije v Chorvatsku.

- (4) V souladu s čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1710 ^(*) se mechanismus finanční kázně použije na přímé platby v kalendářním roce 2018 s cílem vytvořit rezervu pro případ krizí. O uplatnění rezervy pro případ krizí nebylo v rozpočtovém roce 2019 požádáno.
- (5) S cílem zajistit, že úhrada nevyužitých prostředků v důsledku uplatnění mechanismu finanční kázně konečným příjemcům zůstane úměrná výši úpravy v rámci mechanismu finanční kázně, je vhodné, aby Komise určila částky, které jsou členským státům pro úhradu k dispozici.
- (6) Aby členské státy nebyly nuceny na tuto úhradu dodatečně platit, musí být toto nařízení použitelné od 1. prosince 2019. Částky stanovené tímto nařízením jsou tudíž konečné a uplatní se, aniž by tím byla dotčena snížení v souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1306/2013, na jakékoli jiné opravy zohledňované v rozhodnutích o měsíčních platbách, pokud jde o výdaje uskutečněné platebními agenturami členských států za říjen 2019, v souladu s čl. 18 odst. 3 nařízení (EU) č. 1306/2013 a na jakékoli srážky a doplňkové platby, které mají být provedeny v souladu s čl. 18 odst. 4 uvedeného nařízení, nebo na jakákoli rozhodnutí, jež budou přijata v rámci postupu schvalování účetní závěrky.
- (7) V souladu s návěťm čl. 12 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 mohou být prostředky nepřidělené na závazky přeneseny pouze do následujícího rozpočtového roku. Je tudíž vhodné, aby Komise stanovila data způsobilosti u výdajů členských států, pokud jde o úhradu v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013, a měla při tom na paměti zemědělský rozpočtový rok, tak jak je definován v článku 39 uvedeného nařízení.
- (8) Aby se zohlednilo krátké časové rozmezí mezi oznámením o plnění rozpočtu EZZF na rok 2019 v rámci sdíleného řízení za období od 16. října 2018 do 15. října 2019 ze strany členských států a potřebným počátečním datem použitelnosti tohoto nařízení, kterým by měl být 1. prosinec 2019, toto nařízení by mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Částky prostředků, které budou přeneseny z rozpočtového roku 2019 v souladu s čl. 12 odst. 2 prvním pododstavcem písm. d) a třetím pododstavcem nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 a které se v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013 poskytují členským státům za účelem úhrady konečným příjemcům, již v rozpočtovém roce 2020 podléhají míře úpravy, jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Přenášené částky jsou předmětem rozhodnutí Komise o přenosu prostředků v souladu s čl. 12 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.

Článek 2

Výdaje členských států v souvislosti s úhradou přenášených prostředků jsou způsobilé k financování Unií, pouze pokud budou příslušné částky příjemcům vyplaceny před 16. říjnem 2020.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

^(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1710 ze dne 13. listopadu 2018, kterým se přizpůsobuje míra úpravy přímých plateb podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 pro kalendářní rok 2018 a kterým se zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/866 (Úř. věst. L 286, 14.11.2018, s. 10).

Použije se ode dne 1. prosince 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. listopadu 2019.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel
Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Částky, které jsou k dispozici pro úhradu přenášených prostředků

	(částky v EUR)
Belgie	6 075 149
Bulharsko	9 748 728
Česko	11 451 014
Dánsko	10 676 454
Německo	59 995 488
Estonsko	1 617 491
Irsko	13 635 006
Řecko	16 617 301
Španělsko	58 201 547
Francie	87 874 680
Itálie	37 280 034
Kypr	359 176
Lotyšsko	2 689 706
Litva	4 577 182
Lucembursko	418 572
Maďarsko	15 632 995
Malta	37 135
Nizozemsko	8 369 372
Rakousko	7 194 905
Polsko	26 846 892
Portugalsko	6 986 911
Rumunsko	18 270 128
Slovinsko	941 089
Slovensko	5 973 155
Finsko	6 115 927
Švédsko	8 301 611
Spojené království	40 938 999

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/1954

ze dne 18. listopadu 2019

o postoji, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování rozhodců

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“) byla podepsána jménem Unie rozhodnutím Rady 2009/152/ES ⁽²⁾. Prozatímně se provádí od 4. srpna 2014.
- (2) V souladu s čl. 80 odst. 1 dohody musí Výbor dohody o hospodářském partnerství přijmout jednací řád a kodex chování, kterými se řídí postupy řešení sporů.
- (3) V souladu s článkem 88 dohody může Výbor dohody o hospodářském partnerství rozhodnout o změně hlavy VI dohody a jejích příloh.
- (4) Výbor dohody o hospodářském partnerství má na svém příštím výročním zasedání přijmout rozhodnutí, kterým se stanoví jednací řád pro zprostředkování, jednací řád pro rozhodčí řízení a kodex chování rozhodců.
- (5) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství k přijetí navrhovaného rozhodnutí, neboť uvedené rozhodnutí bude pro Unii závazné.
- (6) Postoj Unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství by proto měl vycházet z připojeného návrhu rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, vychází z návrhu rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování rozhodců, připojeného k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 57, 28.2.2009, s. 2.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2009/152/ES ze dne 20. listopadu 2008 o podpisu a prozatímním provádění Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (Úř. věst. L 57, 28.2.2009, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 18. listopadu 2019.

*Za Radu
předseda
J. LEPPÄ*

NÁVRH

**ROZHODNUTÍ VÝBORU DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ,
zřízeného Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho
členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, č./2019**

ze dne

**o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování
rozhodců**

VÝBOR DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ,

s ohledem na prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), podepsanou v Bruselu dne 22. ledna 2009 a prozatímně prováděnou ode dne 4. srpna 2014, a zejména na čl. 80 odst. 1 a článek 88 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle dohody a tohoto rozhodnutí je smluvní strana střední Afrika tvořena Kamerunskou republikou.
- (2) V čl. 80 odst. 1 dohody se stanoví, že postupy řešení sporů stanovené v kapitole 3 (Postupy řešení sporů) hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody se řídí jednacím řádem a kodexem chování rozhodců, které přijme Výbor dohody o hospodářském partnerství.
- (3) Článek 88 dohody stanoví, že Výbor dohody o hospodářském partnerství může rozhodnout o změně hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) a jejích příloh,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Jednací řád pro zprostředkování je stanoven v příloze IV dohody ve znění uvedeném v příloze II tohoto rozhodnutí.
2. Jednací řád pro rozhodčí řízení je stanoven v příloze V dohody ve znění uvedeném v příloze II tohoto rozhodnutí.
3. Kodex chování rozhodců je stanoven v příloze VI dohody ve znění uvedeném v příloze III tohoto rozhodnutí.
4. Jednacími řády a kodexem chování uvedenými v odstavcích 1 až 3 tohoto článku nejsou dotčena žádná zvláštní pravidla stanovená v dohodě ani pravidla, o kterých případně rozhodne Výbor dohody o hospodářském partnerství.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem podpisu.

V ...dne ...

Za Kamerunskou republiku

...

Za Evropskou unii

...

PŘÍLOHA I

JEDNACÍ ŘÁD PRO ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Ustanovení tohoto jednacího řádu doplňují a upřesňují prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), zejména článek 69 uvedené dohody, týkající se zprostředkování.
2. Tento jednací řád má smluvním stranám umožnit řešit spory, které mezi nimi mohou vzniknout, nalezením vzájemně uspokojivého řešení díky ucelenému a rychlému zprostředkovacímu řízení.
3. Ve smyslu tohoto jednacího řádu se „zprostředkováním“ rozumí jakýkoli postup, bez ohledu na jeho označení, v němž smluvní strany požádají prostředníka, aby jim pomohl dosáhnout smírného řešení jejich sporu.

Článek 2

Zahájení řízení

1. Kterákoli smluvní strana může kdykoli písemně požádat, aby smluvní strany zahájily zprostředkovací řízení. Žádost musí být dostatečně podrobná, aby z ní vyplýval obsah stížnosti žádající smluvní strany. Musí rovněž:
 - a) uvádět konkrétní sporné opatření;
 - b) obsahovat prohlášení o údajných nepříznivých účincích, které podle žádající smluvní strany toto opatření má nebo bude mít na obchod mezi smluvními stranami;
 - c) objasňovat spojitost, která podle žádající smluvní strany existuje mezi uvedenými účinky a příslušným opatřením.
2. Zprostředkovací řízení lze zahájit pouze na základě vzájemné dohody mezi smluvními stranami. V případě, kdy jedna smluvní strana požádá podle odstavce 1 o zprostředkování, zváží druhá smluvní strana tuto žádost a odpoví na ni písemně do pěti dnů od jejího doručení. V opačném případě je žádost považována za zamítnutou.

Článek 3

Výběr prostředníka

1. Smluvní strany vyberou prostředníka po vzájemné dohodě hned na počátku zprostředkovacího řízení, a to nejpozději do patnácti dnů od doručení odpovědi na žádost o zprostředkování.
2. Prostředník není občanem žádné ze smluvních stran, nedohodnou-li se smluvní strany jinak.
3. Prostředník potvrdí v písemném prohlášení svou nezávislost a nestrannost, jakož i to, že je k dispozici pro zajištění zprostředkovacího řízení.
4. Prostředník plní požadavky kodexu chování rozhodců s nezbytnými úpravami.

Článek 4

Průběh zprostředkovacího řízení

1. Prostředník smluvním stranám nestranným a transparentním způsobem pomáhá objasnit dotčené opatření a jeho možné účinky na obchod mezi smluvními stranami a dospět k vzájemně uspokojivému řešení.

2. Prostředník může rozhodnout o nejvhodnějším způsobu objasnění dotčeného opatření a jeho možných účinků na obchod mezi smluvními stranami. Může zejména organizovat setkání smluvních stran, konzultovat je společně nebo jednotlivě, konzultovat příslušné odborníky a zúčastněné strany či požádat o jejich pomoc a poskytovat jakoukoli další pomoc, o kterou smluvní strany požádají. Předtím, než požádá o pomoc či konzultaci příslušné odborníky a zúčastněné strany, se však prostředník poradí se smluvními stranami. Pokud si prostředník přeje setkat se s některou ze smluvních stran a/nebo jejím poradcem nebo s ní/ním komunikovat odděleně, uvědomí o tom druhou smluvní stranu předem nebo co nejdříve po svém setkání nebo jednostranné komunikaci s první smluvní stranou.
3. Prostředník může poskytnout rady a navrhnout řešení, které předloží smluvním stranám, které je mohou přijmout nebo odmítnout nebo se mohou dohodnout na jiném řešení. Prostředník však nesmí v žádném případě poskytovat rady nebo se vyjadřovat ohledně souladu předmětného opatření s dohodou.
4. Řízení probíhá na území smluvní strany, jíž byla adresována žádost, nebo po vzájemné dohodě smluvních stran na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.
5. Smluvní strany se pokusí o dosažení vzájemně přijatelného řešení do 60 dnů od jmenování prostředníka. Než bude dosaženo konečné dohody, mohou smluvní strany zvážit případná prozatímní řešení, zejména týká-li se opatření zboží podléhajícího rychlé zkáze.
6. Takové řešení lze přijmout rozhodnutím Výboru dohody o hospodářském partnerství. Vzájemně dohodnutá řešení se zpřístupní veřejnosti, pokud smluvní strany nerozhodnou jinak. Zveřejněná verze však nesmí obsahovat informace, které jedna ze smluvních stran považuje za důvěrné.
7. Na žádost smluvních stran předloží prostředník smluvním stranám písemný návrh věcné zprávy, v níž shrne sporné opatření, jehož se týká daný postup, a jakékoli vzájemně přijatelné řešení, které představuje konečný výsledek řízení, včetně případných prozatímních řešení. Prostředník smluvním stranám poskytne lhůtu 15 dnů, aby se k návrhu zprávy vyjádřily. Po posouzení připomínek, které smluvní strany během této lhůty učiní, předloží prostředník smluvním stranám do 15 dnů písemně konečnou věcnou zprávu. Věcná zpráva nesmí obsahovat žádný výklad dohody.

Článek 5

Ukončení zprostředkovacího řízení

Řízení je ukončeno:

- a) přijetím vzájemně přijatelného řešení smluvními stranami ke dni jeho přijetí;
- b) písemným prohlášením prostředníka po konzultaci se smluvními stranami, že další pokračování ve zprostředkování by již nevedlo k žádnému výsledku, ke dni uvedeného prohlášení;
- c) písemným prohlášením jedné ze smluvních stran po posouzení vzájemně přijatelných řešení v rámci zprostředkovacího řízení a po zvážení veškerých rad a návrhů řešení od prostředníka, ke dni uvedeného prohlášení. Toto prohlášení není možné předložit před uplynutím lhůty stanovené v čl. 4 odst. 5 tohoto jednacího řádu;
- d) vzájemnou dohodou smluvních stran v kterékoli fázi řízení, ke dni uvedené dohody.

Článek 6

Provedení vzájemně přijatelného řešení

1. Pokud se smluvní strany dohodnou na vzájemně přijatelném řešení, přijme každá smluvní strana opatření nezbytná k jeho provedení ve stanovené lhůtě.

2. Provádějící smluvní strana ve stanovené lhůtě písemně informuje druhou smluvní stranu o veškerých krocích nebo opatřeních, jež učinila, aby vzájemně přijatelné řešení provedla.

Článek 7

Důvěrnost a vztah k postupu řešení sporů

1. Veškeré informace týkající se zprostředkovacího řízení musejí zůstat důvěrné, pokud jejich zveřejnění nevyžadují právní předpisy nebo pokud jejich zveřejnění není nezbytné pro provedení či uplatňování dohody mezi smluvními stranami vzešlé ze zprostředkování.

2. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak a aniž je dotčen čl. 4 odst. 6 tohoto jednacího řádu, jsou všechny fáze řízení, včetně všech rad či navržených řešení, důvěrné. Kterákoli smluvní strana však může zveřejnit informaci o tom, že zprostředkování probíhá. Povinnost zachovávat důvěrnost se nevztahuje na informace o skutečnostech, které již jsou veřejné.

3. Zprostředkovacím řízením nejsou dotčena práva ani povinnosti smluvních stran vyplývající z ustanovení dohody o řešení sporů nebo kterékoli jiné relevantní dohody.

4. Smluvní strany nejsou povinny vést před zahájením zprostředkovacího řízení jakékoli konzultace. Smluvní strana by však před zahájením zprostředkovacího řízení měla v zásadě použít dalších relevantních ustanovení této dohody týkajících se spolupráce nebo konzultací.

5. Smluvní strany nemohou opírat své nároky o následující skutečnosti, ani nemohou uvedené skutečnosti předkládat jako důkaz v rámci jiných postupů pro řešení sporů stanovených touto dohodou či v jakékoli jiné relevantní dohodě, a rozhodčí tribunál k nim nepřihlíží:

- a) stanoviska, jež během zprostředkovacího řízení zaujala druhá strana, nebo informace získané na základě čl. 4 odst. 1 a 2 tohoto jednacího řádu;
- b) skutečnost, že druhá strana vyjádřila ochotu přijmout řešení týkající se opatření, jež je předmětem zprostředkování;
- c) rady nebo návrhy prostředníka.

6. Nedohodnou-li se strany jinak, nesmí být prostředník členem rozhodčího tribunálu v postupu řešení sporu, který je zahájen na základě této dohody nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) a který se týká téže záležitosti, v níž působí jako prostředník.

Článek 8

Použití jednacího řádu pro rozhodčí řízení

Článek 3 (Oznamování), aniž je dotčen čl. 4 odst. 2 tohoto jednacího řádu, článek 15 (Náklady), článek 16 (Jazyk řízení, překlad a tlumočení) a článek 17 (Výpočet lhůt) jednacího řádu pro rozhodčí řízení se použijí obdobně.

Článek 9

Přezkum

Pět let po dni vstupu tohoto rozhodnutí v platnost se smluvní strany poradí ohledně případné potřeby změnit mechanismus zprostředkování s ohledem na získané zkušenosti a na vývoj příslušných mechanismů WTO.

PŘÍLOHA II

JEDNACÍ ŘÁD PRO ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto jednacího řádu se rozumí:

- „poradcem“ osoba, kterou si smluvní strana najala, aby jí radila nebo pomáhala v souvislosti s rozhodčím řízením;
- „rozhodčím tribunálem“ tribunál ustavený podle článku 71 dohody;
- „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu ustaveného podle článku 71 dohody;
- „asistentem“: fyzická osoba, která za podmínek jmenování rozhodce provádí pro tohoto rozhodce šetření nebo mu poskytuje pomoc při plnění jeho úkolů;
- „dnem“ kalendářní den, není-li uvedeno jinak;
- „zástupcem smluvní strany“ zaměstnanec nebo jakákoli fyzická osoba jmenovaná ministerstvem nebo vládním orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem smluvní strany, která zastupuje tuto smluvní stranu ve sporu, jež souvisí s touto dohodou;
- „žalovanou stranou“ smluvní strana, vůči níž je vznášeno údajné porušení ustanovení uvedených v článku 67 dohody;
- „žalující stranou“: smluvní strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 70 dohody.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tento jednací řád doplňuje a upřesňuje prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), zejména článek 70 a následující články uvedené dohody týkající se rozhodčího řízení.
2. Cílem tohoto jednacího řádu je umožnit smluvním stranám řešit spory, které mezi nimi mohou vzniknout, nalezením vzájemně přijatelného řešení prostřednictvím mechanismu rozhodčího řízení.

Článek 3

Oznamování

1. Podle tohoto jednacího řádu se „oznámením“ rozumí jakákoliv žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument, jež se týkají rozhodčího řízení a které splňují následující požadavky:
 - a) veškerá oznámení od rozhodčího tribunálu se zasílají současně oběma smluvním stranám;
 - b) veškerá oznámení od smluvní strany, která jsou určena rozhodčímu tribunálu, se zasílají v kopii současně druhé smluvní straně a
 - c) veškerá oznámení od smluvní strany, která jsou určena druhé smluvní straně, se zasílají v kopii současně rozhodčímu tribunálu, je-li to relevantní.
2. Veškerá oznámení se zasílají e-mailem nebo případně jinými telekomunikačními prostředky, které umožňují prokázat zaslání dokumentu. Není-li prokázáno jinak, takové oznámení se považuje za doručené v den odeslání.
3. Veškerá oznámení se zasílají Generálnímu ředitelství pro obchod Evropské komise a ministerstvu Kamerunu odpovědnému za provádění dohody.
4. Drobné chyby, jako jsou překlepy v oznámeních, mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně označenými změnami, které byly učiněny.

5. Pokud poslední den pro doručení oznámení připadne na den pracovního klidu nebo den pracovního klidu ve smluvní straně střední Afrika nebo v Evropské unii, může být oznámení doručeno následující pracovní den. Žádné oznámení bez ohledu na jejich povahu nelze považovat za doručené v den pracovního klidu.

6. V závislosti na povaze otázek, které jsou předmětem sporu, se kopie všech oznámení adresovaných Výboru dohody o hospodářském partnerství podle tohoto jednacího řádu zasílají také ostatním příslušným institucionálním orgánům.

Článek 4

Jmenování rozhodců

1. Pokud je podle článku 71 dohody rozhodce vybírán losem, předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství nebo jeho zástupce neprodleně smluvní strany informuje o datu, času a místě losování.

2. Smluvní strany jsou losování přítomny.

3. Předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství nebo jeho zástupce písemně informuje každou vybranou osobu o jejím jmenování jakožto rozhodce. Každá osoba oběma smluvním stranám do pěti dnů následujících po dni, kdy byla o svém jmenování informována, potvrdí, že funkci rozhodce může zastávat.

4. Pokud v době podání žádosti podle čl. 71 odst. 2 dohody nebude sestaven žádný seznam rozhodců uvedený v článku 85 dohody nebo nebude obsahovat dostatečný počet jmen, budou rozhodci vybráni losem předsedou Výboru dohody o hospodářském partnerství z osob, které byly formálně navrženy jednou či oběma smluvními stranami a které splňují podmínky stanovené v čl. 85 odst. 2 dohody.

Článek 5

Konzultace mezi smluvními stranami a rozhodčím tribunálem

1. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak, setkají se s rozhodčím tribunálem do sedmi dnů od jeho zřízení, aby rozhodly o otázkách, které smluvní strany nebo rozhodčí tribunál považují za vhodné, včetně:

- a) odměn a výdajů, které budou vyplaceny rozhodcům, a to v souladu s pravidly WTO;
- b) odměn, které budou vyplaceny každému asistentovi rozhodce, jejichž celková částka nesmí překročit 50 % celkových odměn vyplácených danému rozhodci;
- c) harmonogramu řízení.

Rozhodci a zástupci smluvních stran se tohoto jednání mohou zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

2. Pokud se smluvní strany do pěti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, je jeho mandátem:

„S ohledem na příslušná ustanovení dohody přezkoumat záležitost uvedenou v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, rozhodovat o slučitelnosti dotčeného opatření s ustanoveními článku 67 dohody a přijmout rozhodnutí v souladu s články 73, 83 a 84 dohody.“

3. Smluvní strany rozhodčímu tribunálu oznámí dohodnutý mandát do tří dnů následujících po dni, kdy se na mandátu dohodly.

Článek 6

Písemná podání

Žalující strana učiní své úvodní písemné podání nejpozději dvacet dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu. Žalovaná strana učiní písemné protipodání nejpozději dvacet dnů ode dne úvodního písemného podání.

Článek 7

Práce rozhodčích tribunálů

1. Předseda rozhodčího tribunálu předsedá všem jeho jednáním. Rozhodčí tribunál může svého předsedu zmocnit k přijímání správních a procesních rozhodnutí v dané oblasti.
2. V souladu s článkem 9 tohoto jednacího řádu se ústního jednání účastní rozhodci a předvolané osoby. Není-li v dohodě ani v tomto jednacím řádu stanoveno jinak, může rozhodčí tribunál své činnosti provádět libovolnými prostředky, například telefonem, faxem nebo jakýmkoli prostředky informačních technologií.
3. Porad rozhodčího tribunálu se smí účastnit pouze rozhodci, rozhodčí tribunál však může povolit svým asistentům, aby byli na těchto poradách přítomni.
4. Vypracovávání veškerých rozhodnutí přísluší výlučně rozhodčímu tribunálu a tuto příslušnost nelze delegovat.
5. Pokud vyvstane procesní otázka, na kterou se nevztahují ustanovení hlavy VI dohody (Předcházení sporům a jejich řešení), může rozhodčí tribunál po konzultaci se smluvními stranami přijmout odpovídající postup, který je slučitelný s uvedenou hlavou a který smluvním stranám zaručuje rovné zacházení.
6. Pokud má rozhodčí tribunál za to, že je nezbytné změnit některou z procesních lhůt, s výjimkou lhůt stanovených v hlavě VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody, nebo učinit jakoukoli jinou změnu procesního pořádku nebo správní úpravu, informuje písemně smluvní strany o důvodech provedení změny nebo úpravy a uvede, jaká lhůta nebo jaká úprava jsou nutné. Rozhodčí tribunál může tyto změny nebo úpravy přijmout až po jejich konzultaci se smluvními stranami.
7. Na žádost jedné ze smluvních stran může rozhodčí tribunál změnit lhůty použitelné v řízení, přičemž dbá na to, aby bylo zachováno rovné zacházení se smluvními stranami.
8. Na společnou žádost smluvních stran tribunál kdykoli řízení přeruší na dobu, na které se smluvní strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců. Tribunál může v řízení pokračovat buď kdykoli na základě společného písemného návrhu smluvních stran, nebo na konci dohodnuté doby přerušení řízení, a to na písemný návrh jedné ze smluvních stran. Návrh se oznámí předsedovi rozhodčího tribunálu a případně druhé smluvní straně. Pokud bylo řízení tribunálu přerušeno na více než dvanáct po sobě následujících měsíců, nárok na zřízení tribunálu zanikne a jeho řízení se ukončí. Smluvní strany se mohou kdykoli dohodnout, že řízení před tribunálem ukončí. Tuto dohodu strany společně oznámí předsedovi tribunálu. V případě přerušení se příslušné lhůty prodlouží o dobu, která odpovídá době přerušení řízení před tribunálem.
9. Ukončením činnosti rozhodčího tribunálu nejsou dotčena práva smluvních stran v jiném řízení podle hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody týkajícím se téže otázky.

Článek 8

Nahrazení rozhodce

1. Pokud se rozhodce nemůže účastnit řízení, odstoupí nebo musí být nahrazen, vybere se náhradník v souladu s článkem 71 dohody.
2. Pokud se některá ze smluvních stran domnívá, že rozhodce neplní požadavky kodexu chování rozhodců, a měl by být proto nahrazen, oznámí tato smluvní strana tuto skutečnost druhé smluvní straně do patnácti dnů od okamžiku, kdy se dozvěděla o okolnostech zakládajících údajné porušení kodexu chování rozhodcem.
3. Smluvní strany se konzultují do patnácti dnů ode dne učinění oznámení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku. Smluvní strany vyrozmí rozhodce o jeho údajném neplnění požadavků a mohou ho požádat, aby přijal opatření nezbytná k nápravě situace. Na základě vzájemné dohody mohou smluvní strany rovněž rozhodce odvolat a vybrat nového rozhodce postupem stanoveným v čl. 71 odst. 2 dohody.
4. Pokud se smluvní strany neshodnou na nutnosti nahradit rozhodce, s výjimkou předsedy rozhodčího tribunálu, může kterákoli smluvní strana požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, proti jehož rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.

Pokud v souladu s žádostí předseda konstatuje, že rozhodce neplní požadavky kodexu chování, vybere se nový rozhodce v souladu s čl. 71 odst. 3 dohody.

5. Pokud se smluvní strany neshodnou na nutnosti nahradit předsedu, může kterákoli smluvní strana požádat, aby byla záležitost postoupena jedné z osob, které jsou uvedeny na seznamu osob vybraných pro funkci předsedy rozhodčího tribunálu. Její jméno vylosuje předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství. Takto vybraná osoba rozhoduje o tom, zda předseda splňuje požadavky stanovené v kodexu chování, či nikoli. Proti jejímu rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.

Je-li rozhodnuto o tom, že předseda nesplňuje požadavky stanovené v kodexu chování, vybere se nový předseda postupem stanoveným v čl. 71 odst. 3 dohody.

Článek 9

Slyšení

1. Na základě časového rozvrhu určeného podle čl. 5 odst. 1 a po konzultacích se smluvními stranami a dalšími rozhodci oznámí předseda rozhodčího tribunálu smluvním stranám datum, čas a místo slyšení. Tyto informace smluvní strana odpovědná za logistické zabezpečení řízení zpřístupní veřejnosti s výhradou dodržení článku 11.

2. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak, koná se slyšení v Bruselu, je-li žalující stranou smluvní strana střední Afrika, a v Yaoundé, je-li žalující stranou Evropská unie.

3. Pokud s tím smluvní strany souhlasí, může rozhodčí tribunál svolat další slyšení.

4. Všichni rozhodci jsou přítomni po celou dobu slyšení.

5. Nezávisle na tom, zda je řízení přístupné veřejnosti, mohou mu být přítomny tyto osoby:

- a) zástupci smluvních stran;
- b) poradci smluvních stran;
- c) administrativní pracovníci, tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé;
- d) asistenti rozhodců;
- e) znalci, v případě rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 81 dohody.

6. Nejpozději pět dnů před datem slyšení doručí každá smluvní strana rozhodčímu tribunálu a druhé smluvní straně jmenový seznam fyzických osob, které jejím jménem přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace, a dalších zástupců nebo poradců, kteří se slyšení zúčastní.

7. Rozhodčí tribunál dbá o to, aby žalující i žalovaná strana měly stejnou dobu k argumentaci. Slyšení vede následujícím způsobem:

Argumenty

- a) argumentace žalující strany;
- b) argumentace žalované strany.

Protiargument

- a) replika žalující strany;
- b) duplika žalované strany.

8. Rozhodčí tribunál může kdykoli během slyšení klást otázky kterékoli straně.

9. Rozhodčí tribunál zajistí pořízení protokolu z každého slyšení a jeho doručení smluvním stranám v přiměřené době po slyšení. Smluvní strany se mohou k protokolu vyjádřit a rozhodčí tribunál může toto vyjádření zohlednit.

10. Každá smluvní strana může do deseti dnů ode dne slyšení předložit rozhodcům a druhé smluvní straně doplňující písemné podání ohledně jakékoli otázky vznesené během slyšení.

Článek 10

Písemné otázky

1. Rozhodčí tribunál může kdykoli během řízení položit písemné otázky jedné nebo oběma smluvním stranám. Obě smluvní strany obdrží kopie všech otázek rozhodčího tribunálu.
2. Každá smluvní strana rovněž poskytne druhé smluvní straně kopii svých písemných odpovědí na otázky rozhodčího tribunálu. Každá strana dostane příležitost předložit písemné vyjádření k odpovědi druhé smluvní strany do pěti dnů ode dne doručení uvedené odpovědi.

Článek 11

Transparentnost a důvěrnost

1. Každá smluvní strana a rozhodčí tribunál dbají na to, aby zaručily důvěrnost všech informací, které druhá smluvní strana předložila rozhodčímu tribunálu a označila za důvěrné. Pokud podání, které smluvní strana předloží rozhodčímu tribunálu, obsahuje důvěrné informace, poskytne tato smluvní strana do patnácti dnů od doručení tohoto oznámení také nedůvěrnou verzi podání, která může být zveřejněna.
2. Tento jednacím řád nijak nebrání smluvní straně zveřejnit prohlášení o svých vlastních postojích, pokud při odkazování na informace podané druhou stranou nezveřejní žádné informace, které druhá strana označila za důvěrné.
3. Rozhodčí tribunál jedná na uzavřeném zasedání v případech, kdy podání a argumenty jedné ze smluvních stran obsahují důvěrné obchodní informace. Smluvní strany jsou povinny zachovat důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu, probíhá-li slyšení na uzavřeném zasedání.

Článek 12

Jednostranné kontakty

1. Rozhodčí tribunál se nesejde s jednou smluvní stranou ani ji nekontaktuje v nepřítomnosti druhé smluvní strany.
2. Rozhodci nesmí hovořit o žádných aspektech záležitosti, která je předmětem řízení, se smluvní stranou nebo s oběma smluvními stranami v nepřítomnosti ostatních rozhodců.

Článek 13

Podání amicus curiae

1. Nevládní subjekty usazené na území některé ze smluvních stran jsou oprávněny v souladu s odstavci 2 až 5 předkládat rozhodčímu tribunálu podání *amicus curiae*.
2. Pokud se smluvní strany do pěti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, smí rozhodčí tribunál přijímat nevyžádaná písemná podání za předpokladu, že jsou předložena do deseti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu, že přímo souvisejí s otázkou, kterou se rozhodčí tribunál zabývá a že v žádném případě nepřesahují patnáct stran strojopisu.
3. V každém podání musí být uvedena fyzická či právnická osoba, která jej předkládá, včetně povahy její činnosti a zdroje jejího financování, a musí specifikovat povahu zájmu, který tato osoba má na rozhodčím řízení. Podání musí být vyhotoveno v jazycích vybraných stranami v souladu s čl. 16 odst. 1 a 2 tohoto jednacímho řádu.
4. Taková podání oznámí rozhodčí tribunál smluvním stranám k vyjádření. Smluvní strany mohou rozhodčímu tribunálu předložit své připomínky do deseti dnů od doručení podání.

5. Rozhodčí tribunál uvede ve svém rozhodnutí seznam všech podání, která obdržel a která splňují náležitosti podle tohoto jednacího řádu. Rozhodčí tribunál není povinen zabývat se ve svém rozhodnutí argumenty uvedenými v těchto podáních. Rozhodčí tribunál předloží veškerá podání, která obdrží, smluvním stranám k vyjádření připomínek.

Článek 14

Naléhavé případy

V naléhavých případech uvedených v čl. 73. odst. 2 dohody rozhodčí tribunál po konzultaci se smluvními stranami podle svého uvážení upraví lhůty stanovené v tomto jednacím řádu a tyto úpravy smluvním stranám oznámí.

Článek 15

Náklady

1. Každá smluvní strana nese své náklady spojené s účastí na rozhodčím řízení.
2. Žalovaná strana je odpovědná za logistické zabezpečení rozhodčího řízení, zejména za organizaci slyšení, není-li dohodnuto jinak, a nese veškeré náklady vyplývající z logistického zabezpečení tohoto slyšení. Smluvní strany však společně a rovným dílem nesou ostatní správní náklady rozhodčího řízení, jakož i odměny a výdaje rozhodců a jejich asistentů.

Článek 16

Pracovní jazyk řízení, překlady a tlumočení

1. Během konzultací uvedených v čl. 71 odst. 2 dohody a nejpozději na schůzi uvedené v čl. 5 odst. 1 tohoto jednacího řádu se smluvní strany snaží dohodnout na společném pracovním jazyce pro řízení rozhodčího tribunálu.
2. Pokud se strany nedokážou dohodnout na společném pracovním jazyce, každá strana zajistí překlad svých písemných podání do jazyka, který si zvolí druhá strana, nejsou-li tato podání vyhotovena v jednom z úředních jazyků společných smluvním stranám dohody. Co se týče tlumočení řeči do jazyků, které si smluvní strany zvolily, toto tlumočení musí zajistit žalovaná strana za předpokladu, že si zvolily jeden z úředních jazyků jim společných. Pokud si jedna ze smluvních stran zvolí jiný jazyk než jeden ze společných úředních jazyků, musí tlumočení řeči plně zajistit tato strana.
3. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu se vyhotovují v jazyce nebo jazycích, které si smluvní strany zvolily. Pokud se strany nedohodnou na společném pracovním jazyce, předloží se průběžná zpráva, závěrečná zpráva a rozhodnutí rozhodčího tribunálu v jednom z úředních jazyků společných smluvním stranám.
4. Veškeré náklady na překlad rozhodnutí rozhodčího tribunálu do jazyka nebo jazyků zvolených smluvními stranami ponesou obě smluvní strany rovným dílem.
5. Kterákoli smluvní strana může předložit připomínky k přesnosti překladu dokumentu, který byl vyhotoven podle tohoto jednacího řádu.
6. Každá smluvní strana nese náklady na překlad svých písemných podání.

Článek 17

Výpočet lhůt

Všechny lhůty uvedené v hlavě VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody a v tomto jednacím řádu, včetně lhůt pro oznamování rozhodnutí rozhodčích tribunálů, mohou být změněny po vzájemné dohodě smluvních stran a počítají se v kalendářních dnech ode dne následujícího po úkonu nebo skutečnosti, na kterou odkazují, není-li stanoveno jinak.

*Článek 18***Jiné postupy**

Lhůty uvedené v tomto jednacím řádu se upraví v souladu se zvláštními lhůtami stanovenými pro přijetí rozhodnutí rozhodčího tribunálu v řízeních podle článků 74 až 78 dohody.

PŘÍLOHA III

KODEX CHOVÁNÍ ROZHODCŮ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto kodexu chování se rozumí:

- „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu ustaveného podle článku 71 dohody;
- „asistentem“ fyzická osoba, která za podmínek jmenování rozhodce provádí pro tohoto rozhodce šetření nebo rozhodci pomáhá při plnění jeho úkolů;
- „kandidátem“ osoba, jejíž jméno je na seznamu rozhodců podle článku 85 dohody a která připadá v úvahu pro výběr rozhodce podle článku 71 dohody;
- „prostředníkem“ fyzická osoba, která vede zprostředkování v souladu s článkem 69 dohody;
- „pracovníky“ ve vztahu k rozhodci fyzické osoby, které tento rozhodce řídí a kontroluje, s výjimkou asistentů.

Článek 2

Hlavní zásady

1. Za účelem zachování nedotknutelnosti a nestrannosti mechanismu pro řešení sporů musí být každý kandidát na rozhodce obeznámen s tímto kodexem chování. Jeho povinností je:
 - a) být nezávislý a nestranný;
 - b) vyvarovat se přímého i nepřímého střetu zájmů;
 - c) vyvarovat se nevhodného chování a jakéhokoli jednání, které by mohlo vyvolávat dojem nevhodného chování nebo podjatosti;
 - d) dodržovat přísné normy chování;
 - e) nenechat se ovlivnit vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, požadavky veřejnosti, loajalitou vůči některé smluvní straně ani obavami z kritiky.
2. Rozhodce se přímo ani nepřímo nezaváže ani nepřijme žádné výhody, které by jakkoli narušovaly řádný výkon jeho povinností nebo by vyvolávaly dojem narušení řádného výkonu jeho povinností.
3. Rozhodce nevyužije své funkce v rozhodčím tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů. Rozhodce se vyvaruje veškerého jednání, které by mohlo vyvolat domněnku, že jiné osoby jsou ve zvláštním postavení, ve kterém ho mohou ovlivnit.
4. Rozhodce nesmí umožnit, aby jeho jednání nebo úsudek ovlivňovaly dřívější či současné finanční, obchodní, profesionální, osobní nebo sociální vztahy nebo odpovědnost.
5. Rozhodce se musí vyvarovat toho, aby vstupoval do jakýchkoli vztahů nebo aby mu vznikl jakýkoli finanční zájem, u nichž je pravděpodobné, že by ovlivňovaly jeho nestrannost, nebo které by mohly vyvolat domněnku nevhodného jednání nebo podjatosti.

Článek 3

Oznamovací povinnosti

1. Než je potvrzen výběr kandidáta za rozhodce podle článku 71 dohody, poskytne tento kandidát informace o veškerých zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou mít vliv na jeho nezávislost či nestrannost nebo které by mohly vyvolávat domněnku nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení. Za tímto účelem kandidát vyvine veškeré možné úsilí, aby si byl všech takových zájmů, vztahů nebo záležitostí, včetně finančních, profesních, pracovních či rodinných, vědom.
2. Vzhledem k tomu, že oznamovací povinnost, která je stanovena v odstavci 1 tohoto článku, je trvalou povinností, vyžaduje, aby rozhodce poskytoval informace o všech takových zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou vzniknout v průběhu kterékoli fáze řízení.

3. Kandidát nebo rozhodce sdělí veškeré záležitosti týkající se skutečného nebo možného porušení tohoto kodexu chování Výboru dohody o hospodářském partnerství, aby je mohly smluvní strany zvážit, a to co nejdříve poté, co se o nich dozví.

Článek 4

Povinnosti rozhodců

1. Poté, co rozhodce přijme své jmenování, musí být k dispozici pro plnění svých povinností, které plní po celou dobu řízení důsledně, efektivně, poctivě a pečlivě.
2. Rozhodce se zabývá pouze otázkami, které byly vzneseny v rámci řízení a jsou nezbytné pro přijetí rozhodnutí a tuto povinnost nesmí delegovat na žádnou jinou osobu.
3. Rozhodce podnikne všechny kroky nezbytné k tomu, aby zajistil, že jeho asistenti a pracovníci znají články 2, 3 a 6 tohoto kodexu chování a že tyto články dodržují.

Článek 5

Povinnosti bývalých rozhodců

Všichni bývalí rozhodci se musí zdržet jednání, které by mohlo vyvolávat domněnku, že byli při vykonávání svých povinností podjatí nebo že z rozhodnutí rozhodčího tribunálu získali výhody.

Článek 6

Důvěrnost informací

1. Rozhodce ani bývalý rozhodce nikdy nepřístupní ani nevyužije žádné neveřejné informace týkající se řízení nebo získané v průběhu řízení s výjimkou případů, kdy je to pro účely tohoto řízení, a v žádném případě takové informace nepřístupní ani nevyužije k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby ani k poškození zájmů jiných osob.
2. Rozhodce nepřístupní rozhodnutí ani část rozhodnutí rozhodčího tribunálu před jeho zveřejněním v souladu s čl. 84 odst. 2 dohody.
3. Rozhodce nebo bývalý rozhodce nikdy nepřístupní informace o poradách rozhodčího tribunálu ani o názorech kteréhokoli rozhodce.

Článek 7

Výdaje

Každý rozhodce zaznamenává čas, který věnoval řízení, a své výdaje, jakož i vynaložený čas a výdaje svého asistenta a předkládá konečný výkaz.

Článek 8

Prostředníci

Tento kodex chování se použije obdobně pro prostředníky.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/1955**ze dne 21. listopadu 2019****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Generální radě Světové obchodní organizace k přijetí rozhodnutí o přezkumu Ujednání o pravidlech správy celních kvót pro zemědělské produkty**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady 94/800/ES ⁽¹⁾ uzavřela Unie dne 22. prosince 1994 Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen „Dohoda o WTO“), která vstoupila v platnost dne 1. ledna 1995.
- (2) Podle čl. IV odst. 1 Dohody o WTO je Konference ministrů Světové obchodní organizace (WTO) oprávněna přijímat rozhodnutí ve všech otázkách, vztahujících se ke všem mnohostranným obchodním dohodám.
- (3) Podle čl. IV odst. 2 Dohody o WTO jsou v období mezi zasedáními Konference ministrů její funkce vykonávány Generální radou WTO.
- (4) Podle čl. IX odst. 1 Dohody o WTO orgány WTO obvykle přijímají rozhodnutí cestou konsensu.
- (5) Na devátém zasedání Konference ministrů WTO v prosinci 2013 bylo přijato ministerské rozhodnutí o Ujednání o pravidlech správy celních kvót pro zemědělské produkty definované v článku 2 Dohody o zemědělství (WT/MIN (13)/39) (dále jen „ujednání o celních kvótách“), které upravuje správu celních kvót pro zemědělské produkty.
- (6) Podle odstavce 13 ujednání o celních kvótách má být nejpozději čtyři roky po přijetí ujednání zahájen přezkum jeho uplatňování s přihlédnutím k dosavadním nabytým zkušenostem. Cílem tohoto přezkumu je nadále zlepšovat používání celních kvót.
- (7) V souladu s odstavcem 13 ujednání o celních kvótách zahájil Výbor pro zemědělství v roce 2018 přezkum ujednání o celních kvótách. Závěry přezkumu budou předloženy na zasedání Generální rady WTO v prosinci 2019 v podobě zprávy vydané Výborem pro zemědělství (zpráva č. G/AG/29 „Přezkum uplatňování Balijského rozhodnutí o správě celních kvót“ ze dne 31. října 2019).
- (8) Vzhledem k tomu, že se členové WTO neshodli na věcných změnách ujednání o celních kvótách, se ve zprávě doporučuje prodloužit období přezkumu do konce roku 2021, aby mohlo být ohledně věcných změn dosaženo shody. Zpráva dále obsahuje doporučení se záměrem zvýšit transparentnost správy celních kvót.
- (9) Na svém zasedání v prosinci 2019 by měla být Generální rada WTO vyzvána, aby zvážila přijetí doporučení obsažených v příloze 2 zprávy č. G/AG/29 formou rozhodnutí o přezkumu ujednání o celních kvótách.
- (10) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie v Generální radě WTO, neboť rozhodnutí, které má být přijato, bude pro Unii závazné.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

(11) V Generální radě WTO zastupuje Unii Komise v souladu s čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie na zasedání Generální rady Světové obchodní organizace (WTO) v prosinci 2019, vychází z návrhu rozhodnutí Generální rady WTO, jímž se přijímají doporučení, která předložil Výbor pro zemědělství Generální radě WTO v příloze 2 své zprávy č. G/AG/29 ze dne 31. října 2019, připojené k tomuto rozhodnutí.

Zástupci Unie v Generální radě WTO mohou odsouhlasit drobné změny uvedeného návrhu rozhodnutí bez dalšího rozhodnutí Rady.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 21. listopadu 2019.

Za Radu
předseda
V. SKINNARI

Výbor pro zemědělství**G/AG/29**

31. října 2019

PŘEZKUM UPLATŇOVÁNÍ BALIJSKÉ ROZHODNUTÍ O SPRÁVĚ CELNÍCH KVÓT**ZPRÁVA GENERÁLNÍ RADĚ**

1.1. Na devátém zasedání Konference ministrů přijali ministři rozhodnutí o „Ujednání o pravidlech správy celních kvót pro zemědělské produkty definované v článku 2 Dohody o zemědělství“ (WT/MIN(13)/39) (dále jen „Balijské rozhodnutí o celních kvótách“). Ministři pověřili Výbor, aby nejpozději od roku 2017 začal přezkoumávat a monitorovat plnění povinností členů stanovených v Balijském rozhodnutí o celních kvótách s cílem podpořit průběžné zlepšování využívání celních kvót s přihlédnutím k dosavadním nabytým zkušenostem ⁽¹⁾. Diskuse o přezkumu byly zahájeny na zasedání Výboru v říjnu 2017 ⁽²⁾. Na zasedání v únoru 2018 Výbor souhlasil s postupem a lhůtami pro provedení přezkumu v dokumentu G/AG/W/171 ⁽³⁾. Na základě dohodnutého postupu byl přezkum prováděn na otevřených neformálních setkáních Výboru, která se konala v souvislosti s pravidelnými zasedáními Výboru ⁽⁴⁾.

1.2. Členové projednali přezkum na čtyřech neformálních setkáních Výboru 20. února, 11. června, 25. září a 26. listopadu 2018. Na listopadovém neformálním setkání, jehož se účastnili i zástupci odvětví, proběhla tematická diskuse o správě celních kvót a nevyčerpaných kvótách. Diskuse o přezkumu se opíraly i o řadu písemných příspěvků členů. Kromě toho připravil sekretariát k usnadnění přezkumu na žádost členů a v souladu s dohodnutým postupem a lhůtami pro provedení přezkumu podkladový dokument ⁽⁵⁾ o správě celních kvót a mírách čerpání. **Příloha 1** obsahuje seznam všech písemných dokumentů, které byly v rámci přezkumu dosud vzaty v úvahu.

1.3. Členové určili v diskusích o přezkumu tato témata: 1) účinné uplatňování hmotněprávních povinností vyplývajících z Balijského rozhodnutí o celních kvótách a navazující opatření; 2) požadavky na transparentnost celních kvót; 3) mechanismus nevyčerpaných kvót. Některé prvky ⁽⁶⁾, které byly nadneseny v rámci každého z těchto tří témat, a to i během tematických diskusí v listopadu, jsou uvedeny níže.

ÚČINNÉ UPLATŇOVÁNÍ A NAVAZUJÍCÍ OPATŘENÍ

- i. Přerozdělení nevyužitých licencí v rámci celní kvóty
- ii. Procesy přerozdělování, a to i mezi přiděly pro jednotlivé země ⁽⁷⁾
- iii. Sdílení zkušeností a osvědčených postupů ke zlepšení čerpání celních kvót, včetně přerozdělování kvót v rámci regionálních obchodních dohod

POŽADAVKY NA TRANSPARENTNOST CELNÍCH KVÓT

- i. Včasná a úplná oznámení o celních kvótách
- ii. Rychlé podávání zpráv o změnách ve správě celních kvót
- iii. Konzistentní podávání zpráv o mírách čerpání kvót všemi členy se závazky v oblasti celních kvót
- iv. Harmonizované postupy oznamování (např. v případě neotevřených celních kvót nebo plánovaných celních kvót bez celního zvýhodnění)

⁽¹⁾ Odstavec 13 WT/MIN(13)/39. Dosud nebyly hlášeny žádné zkušenosti, pokud jde o využití mechanismu nevyčerpaných kvót.

⁽²⁾ Oddíl 2.2.1 G/AG/R/86.

⁽³⁾ Oddíl 2.5.1 G/AG/R/87.

⁽⁴⁾ Na zasedání v červnu 2019 Výbor souhlasil s prodloužením lhůty pro dokončení zprávy o přezkumu do zasedání konaného v říjnu 2019.

⁽⁵⁾ G/AG/W/183.

⁽⁶⁾ Mezi členy nepanuje shoda ohledně těchto prvků ani o způsobu jejich řešení v doporučeních.

⁽⁷⁾ Proces přerozdělování je uveden v odstavci 9 Balijského ministerského rozhodnutí o celních kvótách. Kromě toho se poznámky pod čarou 3 a 5 v příloze A Balijského rozhodnutí týkají práv členů, kteří disponují přidělem pro konkrétní zemi zvláště v souvislosti s mechanismem nevyčerpaných kvót.

- v. Sdělování důvodů nevyčerpání kvót
- vi. Sdílení vnitrostátních zkušeností a osvědčených postupů v oblasti správy celních kvót
- vii. Zvláštní a rozdílné zacházení (náročnost požadavků na oznamování)
- viii. Propojení s požadavky na oznamování v oblasti dovozních licenčních řízení
- ix. Technická pomoc poskytovaná sekretariátem s cílem zlepšit dodržování oznamovací povinnosti členy

MECHANISMUS NEVYČERPANÝCH KVÓT

- i. Různé povinnosti členů (bod 4 přílohy A);
- ii. Zvláštní a rozdílné zacházení
- iii. Možná neuniverzální použitelnost v budoucnu
- iv. Propojení mezi přílohou B a bodem 4 přílohy A
- v. Zkoumání příčin nevyčerpání kvót
- vi. Cílené posouzení nevyčerpáných kvót v některých specifických odvětvích
- vii. Praktická použitelnost mechanismu nevyčerpáných kvót (zkoumání důvodů včetně případné složitosti, proč dosud nebyl využit, sdílení zkušeností, zjednodušení procesních požadavků)
- viii. Vedení seznamu nevyčerpáných kvót sekretariátem

1.4. Pokud jde o otázku budoucího uplatňování odstavce 4 mechanismu nevyčerpáných kvót a souvisejícího ustanovení o zvláštním a rozdílném zacházení, postoje členů se různily. Někteří členové z řad rozvojových zemí tvrdili, že ustanovení o zvláštním a rozdílném zacházení v Balijském rozhodnutí o celních kvótách by neměla být oslabována; jiní členové argumentovali, že zvláštní a rozdílné zacházení v případě rozvojových zemí by nemělo vést k osvobození od povinností a že by rozvojové země těžící z tohoto zacházení měly místo toho přijmout závazky týkající se správy celních kvót s ohledem na stupeň svého rozvoje.

1.5. Několik členů bylo toho názoru, že rozsah tohoto přezkumu se omezuje na snahu zlepšit správu celních kvót, aby jej bylo možné odlišit od jednání o přístupu na trh. Další členové zmiňovali možnost zahrnout otázky týkající se celních kvót do jednání o přístupu na trh.

Podle odstavců 13 až 15 Balijského rozhodnutí o celních kvótách (WT/MIN (13)/39) souhlasí Výbor na svém zasedání konaném dne 31. října 2019 s následujícími doporučeními, která jsou předložena v **příloze 2** této zprávy ke zvážení Generální radě.

PŘÍLOHA 1

Seznam dokumentů

G/AG/W/169 ze dne 10. října 2017	Monitorování a přezkum povinností členů stanovených Balijským rozhodnutím o celních kvótách. Sdělení sekretariátu
G/AG/W/171 ze dne 9. února 2018	Navrhovaný proces přezkumu uplatňování Balijského rozhodnutí o celních kvótách. Sdělení sekretariátu
G/AG/W/175 ze dne 18. května 2018 a G/AG/W/175/Add.1 ze dne 7. května 2019	— Předložení návrhu Evropské unie Výboru pro zemědělství o procesu přezkumu uplatňování Balijského rozhodnutí o celních kvótách ⁽¹⁾ . Sdělení Evropské unie
G/AG/W/179 ze dne 6. června 2018	— Přezkum uplatňování Balijského ministerského rozhodnutí o „Ujednání o pravidlech správy celních kvót pro zemědělské produkty...“ ⁽²⁾ . Podání Cairnské skupiny
G/AG/W/183 ze dne 31. července 2018	Metody správy celních kvót a míry čerpání 2007–2016. Podkladový dokument sekretariátu
G/AG/W/186 ze dne 19. září 2018	Přezkum Balijského rozhodnutí o celních kvótách. Podání Austrálie
G/AG/W/197 ze dne 24. května 2019	Mechanismus nevyčerpaných kvót v Balijském rozhodnutí o celních kvótách. Podání jménem Cairnské skupiny

⁽¹⁾ Dokument G/AG/W/171 ze dne 9. února 2018.

⁽²⁾ WT/MIN (13)/39 a WT/L/914 ze dne 11. prosince 2013.

PŘÍLOHA 2

1. Časový rámec uvedený v odstavci 14 a poznámce pod čarou 2 Balijského rozhodnutí o celních kvótách pro přijetí rozhodnutí týkajícího se bodu 4 přílohy A se prodlužuje do konce roku 2021. Všechny odkazy na „12. Konferenci ministrů“ a „31. prosinec 2019“ v odstavcích 13–14 a v poznámce pod čarou 2 Balijského rozhodnutí o celních kvótách se rozumějí jako odkazy na „13. Konferenci ministrů“ a „31. prosinec 2021“. Ve všech ostatních hlediscích zůstávají podmínky Balijského rozhodnutí o celních kvótách nezměněny. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že členové uvedení v příloze B Balijského rozhodnutí o celních kvótách si ponechávají právo nepokračovat v uplatňování bodu 4 přílohy A 31. prosince 2021 nebo později, pokud se Konference ministrů ani Generální rada před uvedeným datem nerozhodnou prodloužit použitelnost bodu 4 přílohy A.
2. Uvědomuje si důležitost větší transparentnosti správy celních kvót a měř jejich čerpání, jakož i včasného předkládání oznámení ze strany členů a uznává, že systém elektronického oznamování v odvětví zemědělství by měl vést k lepší harmonizaci, dohodl se Výbor takto:
 - a) Sekretariát vypracuje seznam stávajících postupů členů pro oznamování celních kvót, a to i v případech, kdy plánovaná celní kvóta nebyla otevřena.
 - b) Výbor zahájí diskuse o harmonizaci postupů členů pro oznamování celních kvót, včetně měř jejich čerpání.
 - c) Výbor vyzývá členy, aby ve své tabulce oznámení MA:2 uvedli vysvětlení v případech, kdy plánované celní kvóty nejsou otevřeny.
 - d) Sekretariát bude pravidelně aktualizovat informace o správě celních kvót a mírách jejich čerpání, jak jsou uvedeny v dokumentu G/AG/W/183 ⁽¹⁾, jakož i informace o tom, kteří členové oznámili míry čerpání a jaké otázky týkající se měř čerpání byly ve Výboru vzneseny.
3. Výbor se dohodl, že po ukončení tohoto přezkumu bude pravidelně každé tři roky přezkoumávat uplatňování Balijského rozhodnutí o celních kvótách. Tyto pravidelné přezkumy budou mimo jiné zahrnovat posouzení využívání mechanismu nevyčerpaných kvót na základě podání členů.

⁽¹⁾ Informativní sdělení sekretariátu může konkrétně obsahovat seznam celních kvót, u nichž nebyla předložena žádná tabulka oznámení MA:2 nebo jejichž míra čerpání je nižší než 65 %.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1956**ze dne 26. listopadu 2019****o harmonizovaných normách pro elektrická zařízení určená pro používání v určitých mezích napětí vypracovaných na podporu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ⁽²⁾ se předpokládá, že elektrická zařízení, která jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s bezpečnostními zásadami uvedenými v článku 3 a stanovenými v příloze I uvedené směrnice, na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.
- (2) Dopisem M/511 ze dne 8. listopadu 2012 požádala Komise Evropský výbor pro normalizaci (CEN), Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) a Evropský institut pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI) o první úplný seznam názvů harmonizovaných norem a o vypracování, revizi a doplnění harmonizovaných norem pro elektrická zařízení určená pro používání v určitých mezích napětí na podporu směrnice 2014/35/EU. Bezpečnostní zásady uvedené v článku 3 směrnice 2014/35/EU a stanovené v příloze I uvedené směrnice se od předložení žádosti pro CEN, Cenelec a ETSI nezměnily.
- (3) Na základě žádosti M/511 výbory CEN a Cenelec vypracovaly tyto harmonizované normy a jejich změny: EN 60204-1:2018 pro elektrická zařízení strojů; EN 60335-1:2012/A13:2017, EN 60335-2-4:2010/A11:2018, EN 60335-2-15:2016, EN 60335-2-16:2003/A11:2018, EN 60335-2-28:2003/A11:2018, EN 60335-2-29:2004/A11:2018, EN 60335-2-55:2003/A11:2018, EN 60335-2-59:2003/A11:2018, EN 60335-2-74:2003/A11:2018, EN 60335-2-85:2003/A11:2018, EN 60335-2-109:2010/A1:2018 a EN 60335-2-109:2010/A2:2018 pro domácnost a podobné elektrické spotřebiče; EN 60715:2017, EN 60947-2:2017, EN 60947-5-1:2017 a EN 60947-5-5:1997/A2:2017 pro spínací a řídicí přístroje nízkého napětí; EN 60898-1:2019, EN 61008-1:2012/A12:2017, EN 62606:2013/A1:2017 a EN 63024:2018 pro jističe a podobná zařízení pro domácnost a podobné aplikace; EN IEC 61010-2-201:2018 pro měřicí, kontrolní a laboratorní zařízení; EN IEC 61058-1:2018 pro spínače pro spotřebiče; EN 61643-11:2012/A11:2018 pro ochrany před přepětím nízkého napětí; a EN 62560: 2012/A11:2019 pro světelné zdroje a související zařízení.
- (4) Komise spolu s výbory CEN a Cenelec posoudila, zda tyto normy a jejich změny, vypracované výbory CEN a CENELEC, odpovídají žádosti M/511.
- (5) Tyto normy a jejich změny splňují bezpečnostní cíle, které si kladou za cíl splnit a které jsou stanoveny ve směrnici 2014/35/EU. Je proto vhodné zveřejnit odkazy na tyto normy v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).

- (6) Některými harmonizovanými normami, které vypracovaly výbory CEN a Cenelec, se nahrazují tyto harmonizované normy, včetně jejich změn, na něž jsou zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾: norma EN 50557:2011 nahrazena normou EN 63024:2018; norma EN 60204-1:2006 nahrazena normou EN 60204-1:2018; norma EN 60335-2-15:2002 nahrazena normou EN 60335-2-15:2016; norma EN 60715:2001 nahrazena normou EN 60715:2017; norma EN 60898-1:2003 nahrazena normou EN 60898-1:2019; norma EN 60947-2:2006 nahrazena normou EN 60947-2:2017; norma EN 60947-5-1:2004 nahrazena normou EN 60947-5-1:2017; norma EN 61010-2-201:2013 nahrazena normou EN 61010-2-201:2018 a norma EN 61058-1:2002 nahrazena normou EN 61058-1:2018.
- (7) Změnami, které vypracovaly výbory CEN a Cenelec, se mění tyto harmonizované normy: EN 60335-1:2012, EN 60335-2-4:2010, EN 60335-2-16:2003, EN 60335-2-28:2003, EN 60335-2-29:2004, EN 60335-2-55:2003, EN 60335-2-59:2003, EN 60335-2-74:2003, EN 60335-2-85:2003, EN 60335-2-109:2010, EN 60947-5-5:1997, EN 61008-1:2012, EN 61643-11:2012 a EN 62560:2012, EN 62606:2013, na něž jsou zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾, stejně jako EN 60335-2-15: 2016, na kterou dosud není zveřejněn odkaz.
- (8) Výbory CEN a Cenelec rovněž vypracovaly tyto opravy: oprava EN 60529:1991/AC:2016-12, kterou se opravuje harmonizovaná norma EN 60529:1991, a oprava EN 60529:1991/A2:2013/AC:2019-02, kterou se opravuje harmonizovaná norma EN 60529:1991/A2:2013 pro kryty, na něž jsou zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾; opravy EN 60598-2-22:2014/AC:2016-05 a EN 60598-2-22:2014/AC: 2016-09, kterými se opravuje harmonizovaná norma EN 60598-2-22:2014 pro světelné zdroje a související zařízení, na niž je zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁶⁾; oprava EN 61008-1:2012/A1:2014/AC:2016-06, kterou se opravuje harmonizovaná norma EN 61008-1:2012/A1 pro jističe a podobná zařízení pro domácnost a podobné aplikace, na niž je zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁷⁾; a oprava EN 61851-23:2014/AC:2016-06, kterou se opravuje harmonizovaná norma EN 61851-23:2014 pro elektrické systémy pro elektrická silniční vozidla, na niž je zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁸⁾. Vzhledem k tomu, že tyto opravy zavádějí technické opravy, a aby bylo zajištěno správné a důsledné uplatňování harmonizovaných norem, na něž byly odkazy dříve zveřejněny, je vhodné odkazy na tyto harmonizované normy zveřejnit spolu s odkazy na opravy v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Je proto nutné v *Úředním věstníku Evropské unie* zrušit odkazy na normy, které jsou nahrazeny, změněny nebo opraveny. Aby měli výrobci dostatek času připravit se na uplatňování harmonizovaných norem, kterými se nahrazují, mění a opravují normy stávající, je nezbytné odložit zrušení harmonizovaných norem, které jsou nahrazeny, změněny nebo opraveny.
- (10) Soulad s harmonizovanou normou zakládá předpoklad shody s odpovídajícími základními požadavky, včetně bezpečnostních zásad, stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie ode dne zveřejnění odkazu na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto rozhodnutí by proto mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odkazy na harmonizované normy pro elektrická zařízení určená pro používání v určitých mezích napětí vypracované na podporu směrnice 2014/35/EU, které jsou uvedeny v příloze I tohoto rozhodnutí, se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽³⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 326, 14.9.2018, s. 4.

Článek 2

Odkazy na harmonizované normy pro elektrická zařízení určená pro používání v určitých mezích napětí vypracované na podporu směrnice 2014/35/EU, které jsou uvedeny v příloze II tohoto rozhodnutí, se zrušují v *Úředním věstníku Evropské unie* od dat stanovených v uvedené příloze.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2019.

Za Komisi
Předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Číslo	Odkaz na normu
1.	EN 60204-1:2018 Bezpečnost strojních zařízení - Elektrická zařízení strojů - Část 1: Všeobecné požadavky IEC 60204-1:2016 (Modifikovaná)
2.	EN 60335-1:2012 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 1: Všeobecné požadavky IEC 60335-1:2010 (Modifikovaná) EN 60335-1:2012/A11:2014 EN 60335-1:2012/A13:2017
3.	EN 60335-2-4:2010 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-4: Zvláštní požadavky na odstředivky prádla IEC 60335-2-4:2008 (Modifikovaná) EN 60335-2-4:2010/A1:2015 EN 60335-2-4:2010/A11:2018
4.	EN 60335-2-15:2016 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-15: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ohřev kapalin IEC 60335-2-15:2012 (Modifikovaná) EN 60335-2-15:2016/A11:2018
5.	EN 60335-2-16:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-16: Zvláštní požadavky na drtiče odpadků z potravin IEC 60335-2-16:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-16:2003/A1:2008 EN 60335-2-16:2003/A2:2012 EN 60335-2-16:2003/A11:2018
6.	EN 60335-2-28:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-28: Zvláštní požadavky na šicí stroje IEC 60335-2-28:2002 (Modifikovaná)
	EN 60335-2-28:2003/A1:2008 EN 60335-2-28:2003/A11:2018
7.	EN 60335-2-29:2004 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-29: Zvláštní požadavky na nabíječe baterií IEC 60335-2-29:2002 + A1:2004 EN 60335-2-29:2004/A2:2010 EN 60335-2-29:2004/A11:2018
8.	EN 60335-2-55:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-55: Zvláštní požadavky na elektrické spotřebiče pro použití v akváriích a zahradních bazénech IEC 60335-2-55:2002 EN 60335-2-55:2003/A1:2008 EN 60335-2-55:2003/A11:2018
9.	EN 60335-2-59:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-59: Zvláštní požadavky na hubiče hmyzu IEC 60335-2-59:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-59:2003/A1:2006 EN 60335-2-59:2003/A2:2009 EN 60335-2-59:2003/A11:2018
10.	EN 60335-2-74:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-74: Zvláštní požadavky na přenosné ponorné ohřívače IEC 60335-2-74:2002 EN 60335-2-74:2003/A1:2006 EN 60335-2-74:2003/A2:2009 EN 60335-2-74:2003/A11:2018
11.	EN 60335-2-85:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-85: Zvláštní požadavky na napařovače látek IEC 60335-2-85:2002 EN 60335-2-85:2003/A1:2008 EN 60335-2-85:2003/A11:2018

Číslo	Odkaz na normu
12.	EN 60335-2-109:2010 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-109: Zvláštní požadavky na spotřebiče upravující vodu UV zářením IEC 60335-2-109:2010 EN 60335-2-109:2010/A1:2018 EN 60335-2-109:2010/A2:2018
13.	EN 60529:1991 Stupně ochrany krytem (IP kód) IEC 60529:1989 EN 60529:1991/AC:1993 EN 60529:1991/AC:2016-12 EN 60529:1991/A2 :2013/AC:2019-02 EN 60529:1991/A1:2000 EN 60529:1991/A2:2013
14.	EN 60598-2-22:2014 Svítlidla – Část 2-22: Zvláštní požadavky – Svítidla pro nouzové osvětlení IEC 60598-2-22:2014 EN 60598-2-22/AC:2015 EN 60598-2-22:2014/AC:2016-05 EN 60598-2-22:2014/AC:2016-09
15.	EN 60715:2017 Rozměry spínacích a řídicích zařízení nízkého napětí - Normalizované montážní lišty pro mechanické upevnění spínacích a řídicích zařízení a příslušenství IEC 60715:2017
16.	EN 60898-1:2019 Elektrická příslušenství - Jističe pro nadproudové jištění domovních a podobných instalací - Část 1: Jističe pro střídavý provoz (AC) IEC 60898-1:2015 (Modifikovaná)
17.	EN 60947-2:2017 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 2: Jističe IEC 60947-2:2016
18.	EN 60947-5-1:2017 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 5-1: Přístroje a spínací ústrojí řídicích obvodů - Elektromechanické přístroje řídicích obvodů IEC 60947-5-1:2016
19.	EN 60947-5-5:1997 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 5-5: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů - Přístroje pro elektrické nouzové zastavení s mechanickým zajištěním IEC 60947-5-5:1997 EN 60947-5-5:1997/A1:2005 EN 60947-5-5:1997/A2:2017 EN 60947-5-5:1997/A11:2013
20.	EN 61008-1:2012 Proudové chrániče bez vestavěné nadproudové ochrany pro domovní a podobné použití (RCCB) - Část 1: Obecná pravidla IEC 61008-1:2010 (Modifikovaná) EN 61008-1:2012/A1:2014/AC:2016-06 EN 61008-1:2012/A1:2014 EN 61008-1:2012/A2:2014 EN 61008-1:2012/A11:2015 EN 61008-1:2012/A12:2017
21.	EN IEC 61010-2-201:2018 Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení - Část 2-201: Zvláštní požadavky pro řídicí zařízení IEC 61010-2-201:2017
22.	EN IEC 61058-1:2018 Spínače pro spotřebiče – Část 1: Všeobecné požadavky IEC 61058-1:2016
23.	EN 61643-11:2012 Ochrany před přepětím nízkého napětí – Část 11: Přepětíová ochranná zařízení zapojená v sítích nízkého napětí – Požadavky a zkušební metody IEC 61643-11:2011 (Modifikovaná) EN 61643-11:2012/A11:2018

Číslo	Odkaz na normu
24.	EN 61851-23:2014 Systém nabíjení elektrických vozidel vodivým propojením - Část 23: DC nabíjecí stanice IEC 61851-23:2014 EN 61851-23:2014/AC:2016-06
25.	EN 62560:2012 Světelné zdroje LED pro všeobecné osvětlování s vlastním předřadníkem na napětí > 50 V – Požadavky na bezpečnost IEC 62560:2011 (Modifikovaná) EN 62560:2012/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/A11:2019
26.	EN 62606:2013 Obecné požadavky pro obloukové ochrany IEC 62606:2013 (Modifikovaná) EN 62606:2013/A1:2017
27.	EN 63024:2018 Požadavky na zařízení pro automatické opětné zapínání (ARD) pro jističe a proudové chrániče RCBO a RCCB pro domácnost a podobné použití IEC 63024:2017 (Modifikovaná)

PŘÍLOHA II

Číslo	Odkaz na normu	Datum zrušení
1.	EN 50557:2011 Požadavky na zařízení pro automatické opětné zapínání (ARD) pro jističe a proudové chrániče RCBO a RCCB pro domácnost a podobné použití	27. května 2021
2.	EN 60204-1:2006 Bezpečnost strojních zařízení - Elektrická zařízení strojů - Část 1: Všeobecné požadavky IEC 60204-1:2005 (Modifikovaná) EN 60204-1:2006/A1:2009	27. května 2021
3.	EN 60335-1:2012 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely - Bezpečnost - Část 1: Všeobecné požadavky IEC 60335-1:2010 (Modifikovaná) EN 60335-1:2012/A11:2014	27. května 2021
4.	EN 60335-2-4:2010 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-4: Zvláštní požadavky na odstředivky prádla IEC 60335-2-4:2008 (Modifikovaná) EN 60335-2-4:2010/A1:2015	27. května 2021
5.	EN 60335-2-15:2002 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-15: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ohřev kapalin IEC 60335-2-15:2002 EN 60335-2-15:2002/A1:2005 EN 60335-2-15:2002/A2:2008 EN 60335-2-15:2002/A11:2012	27. května 2021
6.	EN 60335-2-16:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-16: Zvláštní požadavky na drtiče odpadků z potravin IEC 60335-2-16:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-16:2003/A1:2008 EN 60335-2-16:2003/A2:2012	27. května 2021
7.	EN 60335-2-28:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-28: Zvláštní požadavky na šicí stroje IEC 60335-2-28:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-28:2003/A1:2008	27. května 2021
8.	EN 60335-2-29:2004 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely - Bezpečnost - Část 2-29: Zvláštní požadavky na nabíječe baterií IEC 60335-2-29:2002 + A1:2004 EN 60335-2-29:2004/A2:2010	27. května 2021
9.	EN 60335-2-55:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-55: Zvláštní požadavky na elektrické spotřebiče pro použití v akváriích a zahradních bazénech IEC 60335-2-55:2002 EN 60335-2-55:2003/A1:2008	27. května 2021
10.	EN 60335-2-59:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-59: Zvláštní požadavky na hubiče hmyzu IEC 60335-2-59:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-59:2003/A1:2006 EN 60335-2-59:2003/A2:2009	27. května 2021

Číslo	Odkaz na normu	Datum zrušení
11.	EN 60335-2-74:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely - Bezpečnost - Část 2-74: Zvláštní požadavky na přenosné ponorné ohřívače (IEC 60335-2-74:2002 Modifikovaná) EN 60335-2-74:2003/A1:2006 EN 60335-2-74:2003/A2:2009	27. května 2021
12.	EN 60335-2-85:2003 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely - Bezpečnost - Část 2-85: Zvláštní požadavky na napařovače látek IEC 60335-2-85:2002 (Modifikovaná) EN 60335-2-85:2003/A1:2008	27. května 2021
13.	EN 60335-2-109:2010 Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely - Bezpečnost - Část 2-109: Zvláštní požadavky na spotřebiče upravující vodu UV zářením IEC 60335-2-109:2010	27. května 2021
14.	EN 60529:1991 Stupně ochrany krytem (IP kód) IEC 60529:1989 EN 60529:1991/AC:1993 EN 60529:1991/A1:2000 EN 60529:1991/A2:2013	27. května 2020
15.	EN 60598-2-22:2014 Svítilna - Část 2-22: Zvláštní požadavky - Svítilna pro nouzové osvětlení IEC 60598-2-22:2014 EN 60598-2-22/AC:2015	27. května 2020
16.	EN 62560:2012 Světelné zdroje LED pro všeobecné osvětlování s vlastním předřadníkem na napětí > 50 V - Požadavky na bezpečnost IEC 62560:2011 (Modifikovaná) EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015	27. května 2021
17.	EN 60715:2001 Rozměry spínacích a řídicích zařízení nízkého napětí - Normalizované montážní lišty pro mechanické upevnění elektrických zařízení v rozváděcích nn IEC 60715:1981 + A1:1995	27. května 2021
18.	EN 60898-1:2003 Elektrická příslušenství - Jističe pro nadproudové jistění domovních a podobných instalací - Část 1: Jističe pro střídavý provoz (AC) IEC 60898-1:2002 (Modifikovaná) EN 60898-1:2003/A1:2004 EN 60898-1:2003/A11:2005 EN 60898-1:2003/A13:2012	27. května 2021
19.	EN 60947-2:2006 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 2: Jističe IEC 60947-2:2006 EN 60947-2:2006/A1:2009 EN 60947-2:2006/A2:2013	27. května 2021
20.	EN 60947-5-1:2004 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 5-1: Přístroje a spínací ústrojí řídicích obvodů - Elektromechanické přístroje řídicích obvodů IEC 60947-5-1:2003 EN 60947-5-1:2004/A1:2009	27. května 2021

Číslo	Odkaz na normu	Datum zrušení
21.	EN 60947-5-5:1997 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí - Část 5-5: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů - Přístroje pro elektrické nouzové zastavení s mechanickým zajištěním IEC 60947-5-5:1997 EN 60947-5-5:1997/A1:2005 EN 60947-5-5:1997/A11:2013	27. května 2021
22.	EN 61008-1:2012 Proudové chrániče bez vestavěné nadproudové ochrany pro domovní a podobné použití (RCCB) - Část 1: Obecná pravidla IEC 61008-1:2010 (Modifikovaná) EN 61008-1:2012/A1:2014 EN 61008-1:2012/A11:2015 EN 61008-1:2012/A2:2014	27. května 2021
23.	EN 61010-2-201:2013 Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení - Část 2-201: Zvláštní požadavky pro řídicí zařízení IEC 61010-2-201:2013 (Modifikovaná) EN 61010-2-201:2013/AC:2013	27. května 2021
24.	EN 61058-1:2002 Spínače pro spotřebiče – Část 1: Všeobecné požadavky IEC 61058-1:2000 (Modifikovaná) + A1:2001 EN 61058-1:2002/A2:2008	27. května 2021
25.	EN 61643-11:2012 Ochrany před přepětím nízkého napětí – Část 11: Přepětová ochranná zařízení zapojená v sítích nízkého napětí – Požadavky a zkušební metody IEC 61643-11:2011 (Modifikovaná)	27. května 2021
26.	EN 61851-23:2014 Systém nabíjení elektrických vozidel vodivým propojením - Část 23: DC nabíjecí stanice IEC 61851-23:2014	27. května 2020
27.	EN 62560:2012 Světelné zdroje LED pro všeobecné osvětlování s vlastním předřadníkem na napětí > 50 V – Požadavky na bezpečnost IEC 62560:2011 (Modifikovaná) EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015	27. května 2021
28.	EN 62606:2013 Obecné požadavky pro obloukové ochrany IEC 62606:2013 (Modifikovaná)	27. května 2021

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE 2019/1957**ze dne 25. listopadu 2019****o posouzení provedeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1139, pokud jde o výjimku z některých základních požadavků stanovených v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 923/2012 udělenou Spojeným královstvím***(oznámeno pod číslem C(2019) 8345)***(Pouze anglické znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1139 ze dne 4. července 2018 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se mění nařízení (ES) č. 2111/2005, (ES) č. 1008/2008, (EU) č. 996/2010, (EU) č. 376/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU a 2014/53/EU a kterým se zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008 a nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 71 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 20. září 2019 oznámilo Spojené království Komisi, Agentuře Evropské unie pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) a ostatním členským státům, že udělilo výjimku podle čl. 71 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1139 všem provozovatelům letadel, která létají ve Spojeném království ve výšce nebo pod výškou 3 000 stop nad střední hladinou moře a v rámci vzdušného prostoru třídy D, z požadavků stanovených v bodě SERA.5005 (Pravidla pro let za viditelnosti (VFR)) písm. a) přílohy prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012 ⁽²⁾. V oznámené výjimce je mimo jiné uvedeno, že předchozí shodná výjimka, jež byla Komisi oznámena dne 17. dubna 2019, se s účinností od 12. září zrušuje.
- (2) Výše uvedená výjimka je povolena v případě, že letadlo letí za těchto kumulativních podmínek: i) pouze ve dne, ii) rychlostí, která je podle rychloměru nejvýše 140 uzlů a která poskytuje přiměřenou možnost spatřit jiný provoz nebo překážky v čase, který dovolí vyhnout se srážce, iii) mimo oblačnost a za dohlednosti země, a pokud se nejedná o vrtulník, za letové dohlednosti nejméně 5 km, a jedná-li se o vrtulník, za letové dohlednosti nejméně 1 500 m.
- (3) Spojené království tuto výjimku udělilo, aby usnadnilo bezpečný přechod na budoucí požadavky vzdušného prostoru formulované v jeho revidovaném akčním plánu na vysoké úrovni, a zejména aby poskytlo čas na provedení změn týkajících se postupů v oblasti letových provozních služeb, jež jsou nezbytné pro bezpečné uplatňování příslušných požadavků SERA a pro zvážení modernizace vzdušného prostoru. Spojené království také předložilo popis různých zmírňujících opatření, která tuto výjimku doprovázejí.
- (4) Výjimka byla udělena na období od 12. září 2019 do 25. března 2020. Od roku 2014 vydalo Spojené království osm výjimek z bodu SERA.5005 písm. a) přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 923/2012 o celkovém trvání 61 měsíců ⁽³⁾. Podle zásady, že nové pravidlo se použije okamžitě i na budoucí účinky situace, jež vznikla za platnosti dřívějšího pravidla, dobu osmi měsíců uvedenou v čl. 71 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1139 je nutno vypočíst tak, že se do ní zahrnou i období před vstupem uvedeného nařízení v platnost. Na základě toho agentura posoudila, zda byly splněny podmínky podle čl. 71 odst. 1 uvedeného nařízení, a došla k závěru, že některé z nich splněny nebyly.
- (5) Komise s doporučením agentury souhlasí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 923/2012 ze dne 26. září 2012, kterým se stanoví společná pravidla létání a provozní předpisy týkající se služeb a postupů v oblasti letecké navigace a kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1035/2011 a nařízení (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EU) č. 255/2010 (Úř. věst. L 281, 13.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ E 4869, E 4919, E 4761, E 4312, E 4163, E 4073, E 3982, E3960.

- (6) Podle čl. 71 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1139 může členský stát udělit výjimku pouze tehdy, je-li udělena kterékoli fyzické nebo právnické osobě, na kterou se vztahuje toto nařízení, „v případech naléhavých a nepředvídaných situací postihujících dané osoby, nebo v případech naléhavých provozních potřeb dané osoby“, a za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v písmenech a) až d) uvedeného článku.
- (7) Komise má za to, že daná výjimka nesplňuje podmínku „naléhavých provozních potřeb“. Tento závěr potvrzuje opakované vydávání stejného druhu výjimky od 13. listopadu 2014. Neustálé opakování výjimky ukazuje, že její trvání není omezené, a prokazuje, že skutečným cílem je zachovat dlouhodobou odchylku od bodu SERA.5005 písm. a), a nikoli řešit konkrétní naléhavou provozní potřebu osoby, na kterou se uvedená ustanovení vztahují. Na uvedeném závěru nic nemění ani skutečnost, že Spojené království ve svém oznámení uvedlo, že nezavedlo minimální vzdálenost od oblačnosti ve vzdušném prostoru třídy D a že již dříve prohlásilo, že v dlouhodobém výhledu přijme opatření za účelem dosažení souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 923/2012.
- (8) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem není nutné, aby Komise posuzovala, zda podmínky podle čl. 71 odst. 1 písm. a) až d) nařízení (EU) 2018/1139 byly splněny. Komise nicméně konstatuje následující:
- (9) Komise se domnívá, že výjimka nesplňuje podmínku stanovenou v čl. 71 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2018/1139, protože potřeby, kvůli kterým byla uvedená výjimka udělena, lze vyřešit jiným odpovídajícím způsobem, který je v souladu s nařízením. Prováděcí nařízení (EU) č. 923/2012 i přes tvrzení Spojeného království ve skutečnosti umožňuje dané potřeby odpovídajícím způsobem vyřešit i bez udělení výjimky. Podle uvedeného nařízení mohou být lety provozovány jako „zvláštní lety VFR“ podle bodu SERA.5010 (Zvláštní lety VFR v řízených okresech), kterým vydalo stanoviště řízení letového provozu povolení k letu v řízeném okrsku v meteorologických podmínkách horších než meteorologické podmínky pro let za viditelnosti. Pokud existuje potřeba v dané třídě vzdušného prostoru provozovat lety slučitelné s méně omezující třídou, je případně možné zvážit tato řešení: změna klasifikace dotčeného vzdušného prostoru nebo nové navržení objemu dotčeného vzdušného prostoru stanovením omezení nebo vyhrazení vzdušného prostoru, případně částečných objemů méně omezujících tříd vzdušného prostoru (např. koridorů) podle bodu SERA.6001 písm. a).
- (10) Výjimka kromě toho nesplňuje požadavky na bezpečnost a nesplňuje hlavní požadavky nařízení (EU) 2018/1139. Komise v tomto ohledu odkazuje na své dřívější rozhodnutí (11.–13. bod odůvodnění) ohledně výjimky z bodu SERA.5005 písm. a) přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 923/2012 ⁽⁴⁾.
- (11) V důsledku toho je úroveň bezpečnosti zavedením výjimky oznámené dne 17. dubna 2019 negativně ovlivněna a výjimka není v souladu s obecnými bezpečnostními cíli nařízení (EU) 2018/1139.
- (12) Komise rovněž podotýká, že podle předchozího rozhodnutí Komise týkajícího se výjimky z bodu SERA.5005 písm. a) přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 923/2012 mělo Spojené království výjimku zrušit, a nikoli prodloužit její časovou působnost, jak právě učinilo.
- (13) Dne 29. března 2017 oznámilo Spojené království svůj záměr vystoupit z Unie na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“). Podle čl. 50 odst. 3 SEU přestávají být Smlouvy pro dotýčný stát použitelné dnem vstupu dohody o vystoupení v platnost, nebo nedojde-li k tomu, dva roky po oznámení, nerozhodne-li Evropská rada jednomyslně po dohodě s dotýčným členským státem o prodloužení této lhůty. Lhůta již byla prodloužena třikrát, naposledy rozhodnutím Evropské rady (EU) 2019/1810 ⁽⁵⁾, které ji prodloužilo nejpozději do 31. ledna 2020.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise C(2016) 7654 final ze dne 30. listopadu 2016 o zamítnutí povolení pro Spojené království udělit výjimku z některých základních požadavků stanovených v nařízení Komise (EU) č. 923/2012.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropské rady (EU) 2019/1810 učiněné se souhlasem Spojeného království ze dne 29. října 2019 o prodloužení lhůty podle čl. 50 odst. 3 Smlouvy o EU (Úř. věst. L 278I, 30.10.2019, s. 1).

- (14) Dne 11. ledna 2019 schválila Rada rozhodnutím (EU) 2019/274 ⁽⁶⁾ podpis dohody o vystoupení, která byla dohodnuta na úrovni vyjednávačů dne 14. listopadu 2018. Unie potvrdila, že je připravena urychleně přistoupit k jejímu podpisu a uzavření v případě, že parlament Spojeného království dohodu o vystoupení schválí. Část čtvrtá dohody o vystoupení ⁽⁷⁾ stanoví přechodné období, které začíná dnem vstupu dohody v platnost, během kterého se bude na Spojené království a ve Spojeném království nadále uplatňovat právo Unie, jak je v dohodě stanoveno.
- (15) V každém případě se toto rozhodnutí použije pouze tehdy, pokud se právo Unie uplatňuje na Spojené království a ve Spojeném království,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Výjimka z požadavků stanovených v bodě SERA.5005 písm. a) přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 923/2012, udělená Spojeným královstvím a dne 20. září 2019 oznámená Komisi, Agentuře Evropské unie pro bezpečnost letectví a ostatním členským státům, která povoluje meteorologické podmínky pro let za viditelnosti, minima vzdálenosti od oblačnosti a pravidla letu za viditelnosti, jež nejsou v souladu s požadavkem udržovat náležitou vzdálenost od oblačnosti, nesplňuje podmínky stanovené v čl. 71 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1139.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 25. listopadu 2019.

Za Komisi
Violeta BULC
členka Komise

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/274 ze dne 11. ledna 2019 o podpisu Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii jménem Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1958**ze dne 25. listopadu 2019****o odchylce od vzájemného uznávání povolení biocidního přípravku obsahujícího kyanovodík navržené Polskem v souladu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012***(oznámeno pod číslem C(2019) 8346)***(Pouze polské znění je závazné)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 37 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společnost Lučební závody Draslovka a.s. Kolín (dále jen „žadatel“) předložila Polsku žádost o vzájemné uznání povolení biocidního přípravku obsahujícího účinnou látku kyanovodík (dále jen „přípravek“), které udělila Česká republika. Česká republika povolila dotčený přípravek pro profesionální použití k fumigaci v určitých typech oblastí proti dřevokazným broukům (typ přípravku 8), potkanům (typ přípravku 14) a proti broukům, švábům a molům (typ přípravku 18).

Dotčený přípravek je směs přibližně 98 % kyanovodíku a stabilizačních přísad a je dodáván kompletně sorbován v porézním inertním sorbentu umístěném do plynotěsných ocelových plechovek, které obsahují 1,5 kg kyanovodíku, nebo v kapalně formě v tlakových lahvích z nerezavějící oceli, které obsahují 27,5 kg kyanovodíku. Kyanovodík je klasifikován v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽²⁾ takto: Acute Tox. kategorie 1, kódy nebezpečnosti H300, H310 a H330 (při požití, styku s kůží nebo při vdechování může způsobit smrt) a STOT RE 1, kód nebezpečnosti H372 (při prodloužené a opakované expozici způsobuje poškození štítné žlázy).

- (2) S přihlédnutím ke všem informacím obsaženým ve zprávě o posouzení přípravku a k souhrnu vlastností biocidního přípravku, zejména ke klasifikaci daného přípravku a riziku pro zdraví lidí, vyjádřil polský příslušný orgán v dopise ze dne 13. září 2017, jenž byl určen žadateli, vážné obavy v souvislosti s ochranou zdraví polských občanů, pokud by měl být dotčený přípravek uveden na polský trh.
- (3) Žadatel v reakci na uvedený dopis navrhl polskému příslušnému orgánu setkání za účelem projednání vyjádřených obav, které se konalo dne 22. září 2017, a dne 29. září 2017 zaslal dopis se svými stanovisky k argumentům polského příslušného orgánu. Po diskusi s žadatelem polský příslušný orgán konzultoval polské orgány odpovědné za veřejné zdraví, veřejnou bezpečnost a prosazování nařízení (EU) č. 528/2012, aby získal jejich stanovisko k uvedení dotčeného přípravku na trh. Všechny konzultované orgány vyjádřily v souvislosti s uvedením dotčeného přípravku na polský trh vážné obavy. Dne 21. června 2018 informoval polský příslušný orgán žadatele o svém záměru navrhnout zamítnutí udělení povolení přípravku, a to z důvodu ochrany zdraví a života lidí, jak je uvedeno v čl. 37 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012. Polský příslušný orgán vyzval žadatele, aby žádost o vzájemné uznání přípravku v Polsku stáhl.
- (4) Ve své odpovědi ze dne 20. července 2018 žadatel vyjádřil nesouhlas s body vznesenými polským příslušným orgánem a oznámil, že nemá v úmyslu žádost stáhnout. V důsledku toho Polsko dne 23. října 2018 v souladu s čl. 37 odst. 2 druhým pododstavcem informovalo Komisi, že stále nebylo dosaženo dohody.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (5) Z odůvodnění předloženého polským příslušným orgánem vyplývá, že některá rizika vyplývající z chemických a fyzikálních vlastností účinné látky v dotčeném přípravku nelze v Polsku uspokojivě řídit. Tato rizika souvisejí s nedostatkem dostupných účinných prostředků k zajištění okamžitého ošetření v případě náhodné otravy během používání přípravku.
- (6) Podle souhrnu vlastností biocidního přípravku pro dotčený přípravek musí být provozovatelé vybaveni krabičkou první pomoci, která mimo jiné obsahuje antidotum. Polský příslušný orgán poukázal na skutečnost, že tato podmínka nemůže být v Polsku splněna. V souladu s polským zákonem nemohou být antidota pro kyanovodík distribuována nebo skladována jinými subjekty než lékárnami nebo nemocničními lékárnami. Držitel povolení by proto nemohl spolu s biocidním přípravkem poskytovat antidotum. Kromě toho nejsou antidoty vybaveny ani sanitky. Jelikož je podle příslušného polského orgánu nemožné zajistit okamžité podání antidot možným obětem otravy v místě, kde se provádí fumigace, vedla by otrava k úmrtí obětí nebo k vážnému dopadu na zdraví.
- (7) Jiné fumigační přípravky, které obsahují jiné účinné látky než kyanovodík (např. fosfid hlinitý uvolňující fosfin, fosfid hořečnatý uvolňující fosfin), jsou v současné době pro použití na polském trhu povoleny. Pro žádný z těchto přípravků není v souhrnu vlastností biocidního přípravku požadováno, aby byli provozovatelé vybaveni antidoty.
- (8) Po analýze odůvodnění předloženého polským příslušným orgánem a stanovisek vyjádřených žadatelem v jeho dopise ze dne 20. července 2018 se Komise domnívá, že vzhledem k nebezpečným vlastnostem účinné látky a obtížím s řízením zdravotních rizik spojených s používáním dotčeného přípravku v Polsku je odchylka od vzájemného uznávání navržená polským příslušným orgánem, konkrétně navrhované zamítnutí udělení povolení, odůvodněná ochranou zdraví a života lidí, jak je uvedeno v čl. 37 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylka od vzájemného uznávání navržená Polskem, konkrétně zamítnutí udělení povolení pro biocidní přípravek uvedený v odstavci 2, je odůvodněná ochranou zdraví a života lidí, jak je uvedeno v čl. 37 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012.
2. Odstavec 1 se vztahuje na biocidní přípravek označený v registru biocidních přípravků níže uvedeným číslem:
BC-SV012547-08.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne 25. listopadu 2019.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1959**ze dne 26. listopadu 2019****o neschválení hydrogenfosforečnanu stříbrno-sodno-zirkoničitýho jako stávající účinné látky pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 89 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ⁽²⁾ stanoví seznam stávajících účinných látek, které mají být zhodnoceny, aby mohly být případně schváleny pro použití v biocidních přípravcích. Tento seznam zahrnuje hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý (č. ES: 422-570-3, č. CAS: 265647-11-8).
- (2) Hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý byl hodnocen pro použití v přípravcích typu 2, dezinfekční prostředky a algicidy, jež nejsou určeny k použití u člověka nebo zvířat, a v přípravcích typu 7, konzervanty pro povlaky, jak jsou popsány v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Členským státem zpravodajem bylo určeno Švédsko a jeho příslušný orgán předložil Evropské agentuře pro chemické látky dne 12. června 2017 hodnotící zprávy a své závěry.
- (4) Výbor pro biocidní přípravky přijal dne 17. října 2018 v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 stanoviska Evropské agentury pro chemické látky ⁽³⁾ a zohlednil v nich závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (5) Podle uvedených stanovisek není možné předpokládat, že biocidní přípravky typu 2 a 7 obsahující hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý splňují kritéria stanovená v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, protože nebyla prokázána dostatečná účinnost.
- (6) S přihlédnutím ke stanoviskům Evropské agentury pro chemické látky není vhodné hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý schválit pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7, jelikož nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý (č. ES: 422-570-3, č. CAS: 265647-11-8) se neschvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ze dne 4. srpna 2014 týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. L 294, 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Stanovisko Výboru pro biocidní přípravky týkající se žádosti o schválení účinné látky hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý, typ přípravku: 2, ECHA/BPC/211/2018, přijaté dne 17. října 2018; stanovisko Výboru pro biocidní přípravky týkající se žádosti o schválení účinné látky hydrogenfosforečnan stříbrno-sodno-zirkoničitý, typ přípravku: 7, ECHA/BPC/214/2018, přijaté dne 17. října 2018.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1960**ze dne 26. listopadu 2019****o neschválení stříbrného zeolitu jako stávající účinné látky pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání⁽¹⁾, a zejména na čl. 89 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014⁽²⁾ stanoví seznam stávajících účinných látek, které mají být zhodnoceny, aby mohly být případně schváleny pro použití v biocidních přípravcích. Tento seznam zahrnuje stříbrný zeolit (č. ES: není k dispozici, č. CAS: 130328-18-6).
- (2) Stříbrný zeolit byl hodnocen pro použití v přípravcích typu 2, dezinfekční prostředky a algicidy, jež nejsou určeny k použití u člověka nebo zvířat, a typu 7, konzervanty pro povlaky, jak jsou popsány v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Členským státem zpravodajem bylo určeno Švédsko a jeho příslušný orgán předložil Evropské agentuře pro chemické látky dne 12. června 2017 hodnotící zprávu a své závěry.
- (4) Výbor pro biocidní přípravky přijal dne 17. října 2018 v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 stanoviska Evropské agentury pro chemické látky⁽³⁾ a zohlednil v nich závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (5) Podle uvedených stanovisek není možné předpokládat, že biocidní přípravky typu 2 a 7 obsahující stříbrný zeolit splňují kritéria stanovená v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, protože nebyla prokázána dostatečná účinnost.
- (6) S přihlédnutím ke stanoviskům Evropské agentury pro chemické látky není vhodné stříbrný zeolit schválit pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7, jelikož nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Stříbrný zeolit (č. ES: není k dispozici, č. CAS: 130328-18-6) se neschvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 7.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ze dne 4. srpna 2014 týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. L 294, 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Stanovisko Výboru pro biocidní přípravky týkající se žádosti o schválení účinné látky stříbrný zeolit, typ přípravku: 2, ECHA/BPC/209/2018, přijaté dne 17. října 2018; stanovisko Výboru pro biocidní přípravky týkající se žádosti o schválení účinné látky stříbrný zeolit, typ přípravku: 7, ECHA/BPC/212/2018, přijaté dne 17. října 2018.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 26. listopadu 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURGO

CS